

Rigsdag lader ikke til at have Øje for det, og i Stedet for at hjælpe os fremad igennem Bevillinger nedsætter man Bevil- lingerne.

Den ærede Ordfører for det konser- vative Folkeparti sagde, at man snarere skulde sætte Beløbene op og saa sige til det danske Landbrug; Nu yder vi jer et saa meget større Tilskud, men saa maa I ogsaa tage saa meget bedre fat. Jeg tror dog ikke, det er det rette Tidspunkt til at sætte Be- løbene op; men jeg tror ogsaa, det danske Landbrug vil være tilfreds, naar man bevil- ger nogenlunde de samme Beløb som i Øje- blikket. Om der saa kan være Grund til at omlægge disse Beløb paa forskellig Maade indenfor Husdyravlens Rammer, det kan der jo tales om indenfor det Udvalg, som vil blive nedsat.

Hvad angaar § 8, de 90 000 Kr. til Kvægavlsforeninger, har de ærede fore- gaende Talere været enige om, at Kvæg- avlsforeningerne og Kontrolforeningerne er det vigtigste i Husdyrloven. Beløbet til Kvægavlsforeningerne er nu sat til det samme som i Øjeblikket, hvorimod Be- løbet til Kontrolforeninger er sat op fra 120 000 Kr. til 200 000 Kr. De, som ar- bejder ude i det danske Landbrug, er jo ganske klare over, at der er ingen Virksom- hed, som i højere Grad har fremmet Land- brugets Indtægter end netop Tilskuddene til Kontrolforeningerne og Kvægavlsforenin- gerne.

Der er blevet anket over, at f. Eks. Tilskuddet til Hesteavlsforeningerne er blevet strøget. Det er en Bevilling, som ogsaa fra dette Sted ikke saa sjældent er blevet kritiseret. Jeg vil ikke sige, at det Arbejde, der gøres i Hesteavlsforeningerne, ikke er paa sin Plads, men det har ofte været an- ført, at de Tilskud, som er givet til Heste- avlsforeningerne, ikke altid kom dem til Gavn, som man i Virkeligheden ønskede at støtte. Nu faar vi at se, hvordan man kan holde Bevillingen indenfor samme Rammer som i Øjeblikket, og hvor man saa kan tage de Beløb.

Naar vi saa ser paa § 12, Konsulenterne, er Beløbet der jo ogsaa sat fast, og de Reg- ler, hvorefter det skal anvendes, er forandret. Denne Forandring er ogsaa kritiseret her- fra. Jeg finder ingen Anledning til at kri- tisere det, for jeg tror ikke, det er det af- gørende, om der bliver sat det ene eller det andet. Efter de Oplysninger, vi har faaet, er det meget vanskeligt for Ministeriet at holde Kontrol, naar man gaar saa vidt som at give $\frac{2}{5}$ af Tilskuddet til baade Rejser, Papir, Konvolutter o. s. v.; derfor

har Ministeriet ønsket, at man gaar tilbage til at forhøje Tilskuddet til selve Lønnin- gerne. Men disse faste Beløb baade for Kon- trollforeninger og Konsulenter er jeg ikke nogen stærk Tilhænger af; thi en saadan Fastsættelse af Beløbene kan let føre til, at man i Loven siger, at de skal have det og det Tilskud, men det viser sig saa bag- efter, at Beløbet er for lille, og saa faar de i Virkeligheden et mindre Tilskud.

Jeg tror, at trods alt er Konsulentvirk- somheden en Virksomhed indenfor Land- bruget, som vi slet ikke kan undvære. Hvis vi ikke havde haft vore gode, dygtige Konsulenter til at vejlede baade de større og de mindre Landbrugere, havde Land- brugets Stilling i dette Øjeblik slet ikke været den, den er. I det hele taget mener jeg, at de Beløb, der er udgivet for at støtte og fremhjelpe Landbruget igennem de mange Aar, har været vel anvendt. Ogsaa ud fra de Betragtninger kan jeg derfor ikke være med til at nedsætte Beløbet i Øje- blikket, fordi jeg tror, at vi er i en Tid, som ikke egner sig dertil.

Det ærede Medlem Hr. Olufson sluttede sit Foredrag med at sige, at han kunde tiltræde, at der blev tilføjet Lovforslaget en Paragraf, hvorefter Loven skulde revi- deres om 5 Aar. Den Tanke kan jeg slutte mig til, thi selv om Tidspunktet ikke i Aar er inde til at nedskrive Tilskuddene til Landbruget, kunde man godt tænke sig, at vi kunde komme ind i Forhold, hvor det danske Landbrug vilde sige som saa: Vi er nu kommet saa vidt i vort Arbejde, at vi i højere Grad, end det har været Tilfældet før, er i Stand til selv at afholde disse Ud- gifter. Man kan ogsaa med langt større Vægt stille Krav til andre, som forlanger Tilskud, naar man selv gaar foran. Derfor synes jeg, at en saadan Revisionsbestem- melse — jeg er ellers ikke saa glad ved den Slags Revisionsbestemmelser — kan være paa sin Plads i dette Forhold. Der kan ske Forandringer paa saa mange Maader, og det kan aldrig skade, at man tager en Lov op til Revision; hvis der ikke er nogen Grund til at gøre store Forandringer, kan man jo nøjes med at gøre mindre Forandringer.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne udtale vor Tilslutning til, at man i det Udvalg, som bliver nedsat, arbejder for, at de Beløb, man for Øjeblik- ket yder til Fremme af Husdyravlen her i Landet, bliver staaende saa nogenlunde. Kunde vi komme lidt ned, har jeg ikke noget derimod, men det kan i hvert Fald ikke blive nær i den Grad, som der er fore- slaet.